

[Behnke]

Kendsgernerne her i senfirserne er, som prisværdigt mange efterhånden åbent erkender, at den offentlige sektor er blevet for stor. Vi er i dag ca. 5,1 millioner danskere. Heraf modtager ca. 2,5 millioner mennesker deres daglige udkomme fra offentlige kasser. Det er et meget stort problem.

Problemet bliver endnu større, når man ser på, hvordan den private sektor er sammensat. Rent faktisk er det således, at de personer, som er ansat i egentlige produktionsvirksomheder, altså landbrug, fiskeri og industri, de personer, som bidrager til samfundskagen, er nede på et foruroligende lavt antal af bare 570.000 personer – og her kan hr. Jes Lunde med fordel høre efter. Resten af befolkningen lever af disse menneskers produktion samt af, hvad vi låner.

Nok er der flere end de små 600.000 personer, der er beskæftiget i den private sektor, men advokater, taxavognmænd, revisorer og andre serviceudbud er og bliver service. Ikke et ondt ord om deres arbejde. Ikke et ondt ord om, hvad de daglig beskæftiger sig med. Men det er en omkostning på produktionen.

Den omkostning skal vi selvfølgelig afholde nu og i fremtiden, men det kræver en styrket produktionssektor, og i disse år bliver produktionssektoren udsat for alt andet end en styrkelse. I Jyllands-Posten fra den 13. august 1988 stod der at læse, at der bare i industrien er blevet 10.000 færre job siden 1987. I samme avis kunne man den 26. juli 1988 læse, at fra 1985 til 1987 er omsætningen i industrien faldet med hele 10 mia. kr. Det virkelig uhyggelige ved disse forhold er, at netop vore produktionserhverv er de eneste, som er i stand til at betale vores verdensrekordstore gæld til udlandet tilbage, og så er det altså den sektor, der har det allerværst. Enhver kan se, at det ikke går længere. Kendsgernerne i dag er, at for hver 100 ansatte i produktionssektoren er der minsandten ansat 145 i det offentlige.

En hovednøgle til at få rettet Danmarks økonomi op igen er, at vi får den offentlige sektor gjort mindre. Fremskridtspartiet har påpeget det faktum siden 1973. Vi er for det meste blevet udråbt som asociale umennesker, der hetzer mod den offentlige sektor, men vi er altså ikke længere de eneste.

Den offentlige sektor skal reduceres med 300.000 personer. Det stod at læse i B.T. fra den 16. august 1988. Og hvem udtalte det? Ja så-

mænd Klavs Olsen, der er formand for Handelskammeret. Hans bud var, at der over en 5–6-årig periode skal reduceres med 300.000 personer. Det svarer til 50.000–60.000 personer om året. Det samme har konservativt hovedbestyrelsesmedlem Kristian Mogensen udtalt. Til sammenligning mener finansministeren ifølge B.T. og Jyllands-Posten fra den 19. august 1988, at det kun kan komme på tale at reducere den offentlige sektor med 10.000 personer om året.

Når vi sammenligner med de faktiske forhold – altså at den offentlige sektor bliver større og større, jf. de sidste tal i budgetoversigten – så mangler der mildt sagt handlekraft og realisme fra regeringens side.

Fremskridtspartiet er helt enig med Klavs Olsen, også når han påpeger, at virksomhederne er parate til selv at varetage en lang række af de kontrol-, registrerings- og forskningsopgaver, som det offentlige i dag ofrer skatteyderfinansierede ressourcer på.

En af de ting, som gør, at der må nyanstettes folk i den offentlige sektor, er jo selvfølgelig arbejdstidsforkortelsen. Jyllands-Posten kunne den 25. august oplyse, at alene staten må nyanstette 2.500 personer som følge af arbejdstidsforkortelsen – en forkortelse, som finansministeren selv bærer det fulde ansvar for.

Et andet interessant forhold er den naturlige afgang fra den offentlige sektor. Den 9. juni kunne finansministeren oplyse, at den naturlige afgang er helt oppe på 8 pct., og ud af de 700.000 årsværk, den offentlige sektor består af, svarer det altså til ca. 56.000 personer om året. Men regeringen vil jo kun reducere med 10.000 personer om året. Altså skal der fortsat ansættes op imod 50.000 personer blot for at udfylde de huller, som den naturlige afgang skaber.

Det bliver rigtig grotesk, når vi ser på de reaktioner, som offentligheden har fået fra den konservative ordfører, hr. Kent Kirk, da Fremskridtspartiet formulerede ønsket om at reducere den offentlige sektor med bare 10 pct. i 1989, svarende til op imod 90.000–100.000 personer. Hr. Kent Kirk glemte at tage sit eget hovedbestyrelsesmedlem Kristian Mogensen i ed. Han ville jo reducere med 300.000 personer. Hr. Kent Kirk glemte at tage hensyn til den naturlige afgang. Og hr. Kent Kirk glemte at læse den udmærkede publikation, som hr. Engell har lavet om udviklingen i den offentlige sektor.